

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 5Tdo/65/2017  
Identifikačné číslo spisu: 1515010006  
Dátum vydania rozhodnutia: 31.10.2017  
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1515010006.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného N. F. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 31. októbra 2017 v Bratislave dovolanie obvineného N. F. podané prostredníctvom jeho obhajcu Mgr. Miroslava Kiša proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. mája 2015, sp. zn. 3Tos/30/2015 a rozhodol

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného N. F. sa o d m i e t a.

### Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) uznesením z 23. februára 2015, sp. zn. 1Nt/1/2015, podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania v prospech obvineného N. F. vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 6T/93/2013. Súd tiež podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu zo 16. októbra 2014, sp. zn. 6T/93/2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) zo 16. decembra 2014, sp. zn. 3To/132/2014, v celom rozsahu, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V (ďalej len „prokurátor“) sťažnosť, o ktorej krajský súd rozhodol uznesením z 28. mája 2015, sp. zn. 3Tos/30/2015, tak, že napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil a podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Dňa 22. mája 2017 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného N. F. zo 17. mája 2017 podané prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. Miroslava Kiša, advokáta so sídlom Miletíčova 5A, 821 08 Bratislava.

Obvinený v podanom dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t. j. rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Argumentoval, že Trestný poriadok nepoužíva pojem „sťažnostný súd“ a v prípade podania sťažnosti používa pojem „nadriadený súd“. Ak sa teda § 368 ods. 2 písm. h/ a § 372 ods. 1 Tr. por. odvolávajú na „rozhodnutie odvolacieho súdu na základe riadneho opravného prostriedku“, potom pre účely možnosti podania dovolania je potrebné za odvolací súd považovať aj súd sťažnostný. Ak by zákonodarca chcel ustanoviť možnosť podania dovolania len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorý konal len o odvolaní, potom by to v príslušných ustanoveniach aj takto formuloval.

Ďalej obvinený poukázal na niektoré nepresnosti zo sťažnosti prokurátora proti uzneseniu okresného súdu, ktoré sa následne premietli aj do napadnutého uznesenia krajského súdu. Namietal tvrdenia, podľa ktorých obvinený nikdy neuviedol, že by ku skutku malo dôjsť na zastávke MHD a poukázal pri tom na jeho výpovede z 28. júna 2013 a 29. mája 2014, ako aj na výpoveď poškodeného z 11. júna 2013. Doplnil, že v obnovenom konaní by bolo možné preskúmať, kde nový svedok Y. stál, či mu vo výhľade nebránili stromy atď. Tvrdenie prokurátora, že nový svedok hovoril o úplne inej udalosti nie je ničím preukázané. Poukázal aj na nezrovnalosti v hodnotení výpovede svedka N. a spochybnil závery krajského súdu ohľadne vierohodnosti nového svedka Y. Podľa jeho mienky, ak sa výpoveď svedka Y. v určitých častiach kryje s výpoveďami odsúdeného a poškodeného, pričom táto (výpoveď) zároveň vylučuje násilnosť jeho konania, potom je povolenie obnovy konania dôvodné. Okresný súd preto správne zhodnotil skutkový stav, keď v spojitosti s novým dôkazom dospel k záveru, že existuje určitý vyšší stupeň pravdepodobnosti iného právneho posúdenia zisteného skutku. Naopak, krajský súd rozhodol v rozpore s § 394 ods. 1 Tr. por., keďže na základe výpovede nového svedka nesprávne právne posúdil skutkový stav.

Na podklade vyššie uvedených skutočností obvinený navrhol podanému dovolaniu vyhovieť a napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť.

K podanému dovolaniu sa 9. októbra 2017 vyjadrila prokurátorka tak, že ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. navrhla zamietnuť.

Uviedla, že krajský súd sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými okolnosťami, ktoré vyplynuli v priebehu konania o povolení obnovy konania, pričom také hodnotenie dôkazov, ktoré nezodpovedá predstavám obvineného nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Konceptia dovolania v trestnom práve, osobitne úprava uplatneného dovolacieho dôvodu vylučuje možnosť vznášania námietok proti skutkovým zisteniam. Obvinený svoj záver o absencii znakov skutkovej podstaty evidentne vyvodzuje z iného skutkového základu, než ho vyjadruje skutok zistený súdmi. Z tohto dôvodu možno jednoznačne ustáliť, že v danom prípade ide o námietky právneho charakteru.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) riadne predložený na rozhodnutie 13. októbra 2017.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného N. F. a zistil, že toto nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a/ rozsudok a trestný rozkaz,
- b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d/ uznesenie o podmienčnom zastavení trestného stíhania,

e/ uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,  
f/ uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,  
g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,  
h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. predstavuje taxatívny výpočet tých rozhodnutí vo veci samej, proti ktorým môže obvinený podať dovolanie.

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmieta dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Keďže v uvedenom taxatívnom výpočte uvedenom v § 368 ods. 2 Tr. por. uznesenie, ktorým by súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh na povolenie obnovy konania, absentuje, je zrejmé, že dovolanie obvineného N. F. nie je prípustné.

Pokiaľ ide o jeho argumentáciu, na podklade ktorej s poukazom na doslovné znenie § 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por. dospel k záveru, že dovolanie je prípustné aj proti tomuto typu uznesenia, dovolací súd uvádza, že sa s ňou nestotožnil. Opačný záver totiž jednoznačne plynie z doterajšej rozhodovacej praxe (napr. uznesenia najvyššieho súdu z 27. januára 2015, sp. zn. 4 Tdo 44/2014, z 12. augusta 2015, sp. zn. 1 Tdo 31/2015, z 12. januára 2017, sp. zn. 5 Tdo 2/2017), ale aj z ostatných ustanovení upravujúcich tento druh mimoriadneho opravného prostriedku, podľa ktorých dovolanie obvineného vždy smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej (porovnaj dovolanie ministra spravodlivosti podľa § 371 ods. 2 Tr. por.).

Na podklade tohto najvyšší súd postupom podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného F. na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci odmietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.